

Libris .RO

Respect pentru oameni și cărți

MĂDĂLINA STOICA
SUB ACELAȘI CER

Libris
EDITORIAL

BRAȘOV, 2018

Cuprins

1. Iubim.....	5
2. Nonsens.....	6
3. Când	7
4. I won't.....	8
5. Silence.....	9
6. Gânduri.....	11
7. Dezolant.....	12
8. Paradox	13
9. Tu	15
10. Ultimul cântec	17
11. Am învățat.....	19
12. Altfel.....	20
13. Acolo	22
14. Cândva	23
15. Ciudat.....	25
16. E târziu.....	27
17. Atunci	28
18. E vreme.....	29
19. Tomnatic.....	31
20. Realitate.....	32
21. Dorințe	33
22. Cerul.....	34

23. Dileme.....	35
24. Alte gânduri	36
25. Refugiu	37
26. Azi.....	38
27. Tu nu știi	40
28. Amintiri uitate	41
29. Pustiit.....	42
30. Uităm	44
31. Toate trec	45
32. Tânăr	47
33. Tu. Eu. Toți	48
34. Valuri	49
35. Am vrut	50
36. Iluzii	52
37. Ochii tăi	53
38. Magie de seară.....	54
39. Trandafir pierdut	55
40. pe Tine te.....	56
41. Transformă	58
42. Să-mi fi	59
43. Unde ești?.....	61
44. Confuzie	62
45. Fad.....	63
46. Nu spunem nimănui.....	65
47. Neașteptat.....	66
48. Un cer	67
49. Încă.....	68
50. Confesiune.....	70

51. Ce-ar fi.....	71
52. Pe tine, din nou	72
53. End of chapter	74
54. În timp	76
55. N-ai să înțelegi.....	77
56. Pentru tine	78
57. From my heart	80
58. Umbrela	81
59. Gusturi.....	82
60. Ce n-aș da.....	84
61. Neconținut.....	85
62. Pentru tot	87
63. Prin timp.....	89
64. Acolo	91
65. Doar gânduri	92
66. Tu fii	93
67. Rămânem.....	94

Iubim

în același mod, sub același cer,
cu aceeași inimă, cu promisiuni deșarte,
cu aceeași putere și dor efemer,
sub aceleași stele și emoțiile toate.

cu aceleași cuvinte de amor,
cu aceeași dorință arzătoare,
poate cu mai mult ori mai puțin dor,
sub picături de ploaie sau raze de soare.

sub același cer, cu același foc,
cu aceeași melodie în surdină,
pe aceeași stradă, în același loc,
cu șoapte puține de-a nopții vină.

sub aceeași lună, dar altă lumină,
privim alți ochi, iubim alte mâini,
purtăm aceeași vină.
căci noi doi – iubim acum niște străini.

Nonsens

Paradox sentimental,
Lipsit de sens acum și atunci.
Într-un destin crucial,
Pierdut, acolo și atunci.

Haos incert de gânduri
Care nu-și găsesc răspuns,
Un amalgam de întrebări
Ce-și găsesc sfârșitul în apus.

O eludare subit ascunsă
Printre nori și stele-n noapte,
O lună mult prea plânsă
De doruri, suspine, șoapte...

Când

Când fiorii reci te vor cuprinde
Și dorul te va seca ușor,
Când zorii zilei te vor prinde
Iar abisul va fi arzător,
Când noaptea te va-nvălui
Cu patimi și păcate multe,
Iar luna îți va aminti
De vise și de gânduri netemute...
Când incertitudinea va pătrunde
În mintea și-n sentimentele tale,
Când nimeni nu va ști unde
Să-ți vindece rănilile goale...
Când ochii tăi vor înțelege
Rolul picăturilor de ploaie,
Iar pașii tăi grei vor șterge
Orice urmă de văpaie,
Când drumurile se vor opri
Și sentimentele vor fi străine,
Voi căuta și nu voi găsi
Altă voce care să m-aline.

I won't

I won't tell the moon
I need to rest,
I know I'll give up soon
Wishing you the best...

I won't tell the stars
I need their light,
Even there are scars
From the darkest night.

Silence

And if the darkness remains here
And the moon will go away,
I'll catch the stars with no fear,
Even there is so much pain.

And even the sky
Is trying to become black,
And your soul becomes high
Then the moon will come again...

Searching for your hopes,
Searching for your tears,
Even your soul
Is lost and weak.

Even your heart
Is tired to love,
Even there's no part
Like the journey of a dove.

Even if your eyes
Are so tired to see,
How a soul dies
And becomes a memory.

Gânduri

Sunt nori departe-n zare,
Și ploi ce cad în suflet.
Sunt momente date-n uitare
Ce pier cu fiecare tunet.

Ceru-i gol și liniștea-i deplină,
Dar poate așa va fi mereu.
Deși văzduhul nu poartă vreo vină,
Tu când vei apărea pe cerul meu?

Dezolant

Mi-ai fost aproape,
Și totuși mi-ai lipsit.
Mereu... în noapte,
Ciudat, neconținut...

Ai fost aici,
Deși nu te-am zărit vreodată.
Pustiu, pe veci,
Târziu, în dezolantă soartă.

Apari sublim, sub razele albe,
Apari tăcut, desprins din nori,
Solitar și nevăzut în noapte,
Plin de mister și de reci fiori.

Noapți cu lună,
Amurg fără soare,
Dimineți cu furtună...
Și-n continuare doare.

Paradox

Ca o noapte tulburată,
Ca o ploaie ce apasă
Peste inima tăcută,
Peste marea prea nervoasă.

Ca liniștea asurzitoare
Dintr-o noapte pustiită,
Ca dorința arzătoare
Ce nu va fi dezvăluită.

Ca furtuna neașteptată
Ce izvorăște din neant.
Ca o atingere uitată
Precum un zâmbet delirant.

Ca un rămas-bun neglijat,
De temeri și dezamăgiri,
Nesfârșit, neașteptat
Retrăit prin amintiri.

Precum un gând paradoxal,
Iubirea, nu înțeleg...
Contradictorie, pe pedestal
Încep din ce în ce mai mult s-o neg.